

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII

EPICEDIA,
QVAE

MEMORIAE
VIRI

*SVMME REVERENDI, MAGNIFICI, AMPLISSIMI,
DOCTISSIMOQVE*

DOMINI

**IO. BAPTISTAE
ROESCHELI,**

SS. THEOL. DOCT. EIVSDEMQUE PROF. PVBL. EXTRAORDIN.
PHYSICES ORDIN. DIRECT. BIBLIOTH. PVBL. ET FA-
CVLT. PHILOSOPH. SENIORIS,

SACRA
VOLVERE

PATRONI, FAVTORES, CVLTORES

ATQVE
AMICI

VITTEMBERGAE, EX OFFICINA CREVSIGIANA.

1712

ROE.

Vimme VIR! a diuo VVALTHERO
prima Sophorum
Gloria! Theiologum Gloria celsa ui-
rum!

O Pater! o Hospes! Benefactor, et inclute Doctor!

Heu mihi! dispereo, te subeunte necem.

O si te possem superas reuocare sub auras!

Diuiderem uitae tempora nostra tibi.

*Honori supremo Veteris, iuxta ac de se supra, quam
facile dici possit, et Praeceptoris, et Hospitis,
et Patroni, lugens ualde, moerensque dedit*

IO. ANDREAS PLANERUS,

Acad. Pro-Rector.

Wie seelig wem der Todt auch bey gesunden Zeiten
In wahrer Gottesfurcht stets vor den Augen
schwebt!
Der stirbt nicht/ wann er stirbt/ er tröstet sich der Freuden/
Wann nach den Tode er bey seinem Jesu lebt.

B. V. Kraff v. Schönburg.

So lange Wittenberg gelehrte Männer kennt!
Man hier und anderswo den Nahmen ROESENER
nennt!

So lange wird der Ruhm des ROESENERn beküßten
Und bey der späten Welt in Angedenken bleiben.

V. V. Freyherr v. Söhlenthal.

ROE-

ROESCHELIVS uiuens docuit distinguere uana
A ueris alios; id quoque morte docet.
Vanum relinquit mundum, et coelestia captat:
Qui didicit pensum hoc, ille beatus erit.

Cum decens lucra scripsit

CASPARVS LOESCHERVS, D.

Naturae docuit Leges ROESCHELIVS; Ipse
Quid mirum implevit morte quod haec sua.

*Sui quondam meritissimi Praeceptoris, deinceps
Collegae ac Compatriis Charissimi obitum serio
lugens adiecit*

G. VVERNSDORFIUS, D.

Naturae Verbique Dei ROESCHELIVS usque huc
Doctor, et insignis lux in utroque fuit.
At nunc, quid natura queat? defunctus in urna,
Quid uerbum? in coelis experimenta capit!

*Obitum Collegae desideratissimi debito iuncto
cohonestat*

MARTINVS CHLADENIVS D.

Totam Naturam, spatioſa Palatia Mundi,
Orbem terrarum, sidera cella Poli,
Aeternam Mentem scrutatus et Abdita rerum,
Monstravit Musis Nobilis Arte Sophus.
Ornat coelestis diuam sapientia Mentem,
Numinis aspectus quam beat et recreat.
GEORG. FRID. SCHROEER, D.

Qui dudum uiguit *Physices* hac urbe *Professor*
ROESCHELIVS, Quosq; ultima iura dedit.
Quid mirum? uoluit cunctis ostendere, quod nil
Tam Physicum, quam post aspera fata mori.

C. H. HORN D.
Disce

Dilice meo exemplo Vivvs pendere MORTVM;
Nam sic cum MORERIS, postea VIVUS eris.

GODOFREDVS SVEVUS, D.

Naturae monstravit opes, et quidquid in amplo
Complexa est gremio, pandit id omne, suo.
Stat decus ingenii, fateor, cogorque fateri,
Non habet in tantum ius Libitina caput.

IO. BALTHASAR WERNER, D.

Verus adeptus erit, non qui diuina potentis
Naturae quaerit, suspicit atque stupet:
Sed qui proponit menti, causasque repandit,
Atque dato exemplo monstrat ubique suis.
Hoc quam praecclare, licuit dum, praestitit omne
Diuus, confectum quo studioque dedit?
Restat, ut ad coeli sublimia limina scandat.
Hic in perfectis uerus adeptus erit.

P. M. V. O. D.

M. H. GRIBNER, D.

Intima naturae penetrauit acumine mentis
Omnia, quae Lunae subditus orbis habet.
Post obitum corpus terris mortale recessit,
Clara Viri superest, necia fama mori.

IO. GOTHOFREDVS BERGERVS, D.

Ivre Marita suum jam pectus plangit & angit
Cum Natis, lacrymas non cōhibere potens.
Cum Palmurus gressit, concurrunt undique Nautae,
Impellunt remos, littora tuta perunt.
Sic quoque certatim charumque Marita Maritum
Et Charum proles quaerit amata Patrem.

Elm

Huius morte perit subita spes cuncta tenellis

Ac viduae tristis firma columna ruit.

At vero moesti, qui maxima signa doloris

Nunc ostendistis, solvite corde metum:

Pellite tristitiam rursus, secludite curas,

Defensor vester vivit in axe suo.

Solati ergo scrib.

D. CHRISTIANVS VATER P.P.

et Arch. Aohalt.

Epitaphii loco.

Naturae Praeco ROESCHELIVS Ipse se-
cundus

Nulli, hoc angusto conditur in tumulo.

Eius doctrinae fateor non pauca Patroni

Debeo: inexhaustae fontis enim instar erat.

Malo tamen laudes pauco comprehendere uersu,

Dicoque quod res est morte sepultus atra hic

Leucoridum Pindi decus ingens, Plinius alter,

Vium Museum, Gloria rara Virum.

IO. HENRICVS HEVCHERVS, D.

Anat. et Botan. P. P.

Der Mund / so Pison gleich der Weisheit Gold ge-
föhret /

Ist nun erblast / der Leib geht hin ins Grab /

Doch der ermüd'te Geist legt seine Sorgen ab /

Und wird von GOTT nun selbst mit Himmels Kunst gezieret /

Nur denen / welche sich von Dir verlassen mercken /

Die Deine Vater-Zreu durch Sorgfalt hat erfreuet /

Wird dieser Frühling nun zu einer Trauer-Zeit.

GOTT aber woll' Euch selbst mit seiner Tröstung stärken!

Also bezeigete wohlmeinend seine
Condolenz

Johann Carl NAEVIUS, D.

B

ROE.

ROESCHELI ut primum vidit lacrimabile funus
Ad tumulum Pallas obstupefacta stetit:
Totque animi dotes praeclaras, et bona in uno
Plurima ploravit contumulata Viro.

fir.
IO. PAVLVS SCHROETER, D.

Occidit Hungaricae gentis praenobile fidus
ROESCHEL, Theiologus clarus et ipse Sophus.

Intimus auditor magni cultorque perennis

WALTHERI, cuius fata sinistra subit.

Longaeuam Vitam WALTHERO quisque precatur,

Ingenii ut foetus ederet ipse sui.

Hoc tamen extincto, praeclari sicque labores

Aspicere optatam non potuere diem.

Vindicis aut ROESCHEL partes supplerè paratus,

Obstetricantes addere vultque manus.

Omnia, quae docto WALTHERI ex ore fluebant,

Sumtibus haud paruis comparat atque fouet.

Talia dum tentat, tenui ualitudine saepe

Atque laborum mole hinc revocatus erat.

Ordinat interea, magno conamine, raram

Bibliothecam, quae constitit aere graui.

Viribus exhaustus nil de studioque remisit:

Adscitis binis ciuibus urget opus.

Debita cumque Viro uisendi munia solvo,

Gnauiter his rebus cerno uacare bonum.

Distractus quamuis, aut me dignatus amico

Colloquio: hinc comitis pronus obire vices.

Felix utque Decanus sim, pia uota ferebat,

Muneris ac memorem se fore deinde fui.

Discedens, ualidas uires longamque precabar

Languenti uitam, prospera cuncta simul.

Incrementa tamen sumit maiora subinde

Langor et attenuat membra uigore magis.

Hinc placuit summo requie donare Jehouae,

Quem graue morborum discruciabat onus.

Heu! solidi WALTHERI, ROESCHELIque labores

In tenebris, orbi vindicæ, iamque gemunt.

Sancte

Sancte DEVS, moestam viduam, natasque tenellas,
Absterfis lacrimis, ex hilarare velis.
Contcriptosque Patres saluos, ciues uegetosque
Serues: sic grato pectore thura ferent.

*In perpetuum Cinis desideratissimi honorem,
lugens, haec appendere uoluit*

M. GEORGIUS MICHAELIS CASSAI, Hung.
Ordinis Philof. Adjunctus, et p.r. Decanus.

Conquerimur merito, SENIOR quod noster Olympum
Linqvit, qui longum vivere dignus erat.
Sed placuit DOMINO, cuius data munere vita est,
Cum placet, hanc donat, cum placet, ille rapit.
Spiritus interea gaudet nunc liber in aula
Coeli, quod plenam labe reliquit humum.

COLLEGAE Celeberrimo et de literaria Republica insigniter me-
rito ultimum officium persoluturus scrib.

IO. CHRISTOPH WICHMANNSHAUSEN,
LL. OO. Prof. Publ.

Sexies denos properat per annos
Vita, si praestet, decies recurrunt
Octo: quid lucri? labor, anxiusque est
undique moeror.

Hoc Tuo exemplo, Venerande nostri
Ordinis monstas Senior, per omne
Difficultatis genus ambulando
qua scatet orbis.

Nunc sed ereptos miseris, caduca
Spernis et laetam celebras quietem,
Nunc beatorum lociatus aulae
Vindice summo es.

Moerens scrib.

GEORG. GVIL. KIRCHMAIERVS,
P. P.

Quid

Quid tibi vis, Natura? Quid in tua viscera faecis,
Dadubumque tuum florida tota necas?

Hunc, illum, occidas, terrae genus, esto. Vel unum

Ad tumulum myllam sit rapuisse nefas.

An potius morbis miserum miseraris, ut olim

Sartum fera luto de meliore dares?

Testandi doloris causa scripsit

HENR. LEONARD. SCHVRZFLEISCH, D.

DVm uixit Diuus connitebatur ad inter
Doctos eximium praecipuumque locum:
Atque haec praecipua est ROESCHELI gloria, nulli
Quod doctos inter cedere debuerit.

Nunc vero, aethereos inter sanctumque senatum
Degens, doctrinae praemia summa capit.

HENR. Klausing / Theol. Doct.

Log. et Metaph. Prof. P.

Succesit miserae tandem Tibi uespera uitae,
Et fugere, aevoo deficiente, dies.

Naviter officio functus, iam conderis urna.

Sed post exequias fama superstes agit.

A. BRENDLIVS, Phil. et Med. D.

P. P.

ROESCHELIVS placide in Domino obdormiuit, et altum
Nobis mortali hoc dixit in orbe Vale.

Elapsusque malis ad portum venit, ibique

Coelesti post hac gessit honore frui.

Siste igitur lacrimas, Vidua Optima, sistito luctum!

Omnipotens vindex, tutor et ipse Tui est.

Honoris et solatii gratia deprop.

ERNESTVS CHRISTIANVS Schrödter /

Mathem. Inf. Prof. Publ.

ROE-

ROESCHELIVS MORITVR, doctus Quem suspicit
Orbis,

Ceu rarum Sophices Eusebiesque Decus.
Plangite, LEVCOREI; ast elingues plangite cuncti:

Dicere nam latis est: ROESCHELIVS MORITVR!

Theologum ac Philosophum maximum lugens scripsit

Martinus Hassen,

Moral. ac Ciuil. P.P.

Accensendus erat perdoctis Diuus, et illis
In his, quos nulla ars exfatiari potest.

Nunc inter Superos euasit doctior, artes

Omnes complexus. Sic fatiatus erit.

Lugendo mortem Viri Doctissimi apposuit

M. B. Hildebrandt, D.

COrycidum praefes funestas adde cupressos
ROESCHELI busto. Maxima causa subest.

Quae docuit Zeno, nec non Academia sollers

Haec cum ROESCHELIO pene sepulta jacent.

Io. Caspar Brendel, D.

ROESCHELI, quis summa Tuae fastigia laudis

Pandat, et ingenii pignora rara Tui.

Pierides lugent et tanti fata Magistri

Corporis infesto mox proferata malo.

Incida, coeptos subito, Vir Magne, labores

Incomtosque Tuo funere condidit humo.

I. Tilemannus, D.

Tempore non multo (res non caret omine) multi
Te fugiunt Magni, Leucoris alma, Viri.

HI

Hi literis alio tendunt, hi morte vocati.
Immutet fata haec in meliora DEVS!

lucens adjectis

Christian. Jacob Heil, D.

Non urbem tantum, sed doctum, qua patet,
orbem
Mors Tua funesto uulnere, Diue, ferit.
Eufebie plorat, ploratque Academia casum,
Et gemit extinctum Palladis aula ducem.

Johannes Gottfredus Kraus,
J. U. D.

VT dicunt, uerum; Mors est prob! ultima rerum,
Nilque inuat magis, hanc quam meminisse bene.
Hoc faciens merito finem tum respicit omnem,
Et pulchre uiuens, sicque obuisse uouet.
Flebile ROESCHELII exemplum docet hoc REVERENDI,
Qui pulchre uixit, mortuus atque probe.

h. d. p.

Christianus Hoffmann,
Phil. et I. V. D.

NVm fit Philosophus liber dicendus, an ipse
Cogatur quoddam triste subire jugum?
Maximus anquirit Tyrius, paucosque beatae
Hoc libertatis, spondet, habere decus.
Excipias leges sanctas, quas sponte colebas,
DIVE, Plato liber, dum fueras, et eras.
Defuit at quicquid tum libertatis amoenae,
Hoc in caelitibus nunc cumulat eris.

Christoph. Henricus Bergerus, D.

Natu.

Naturae nudas altos pandisque recessus,
DIVE, sed indulget nec magis ista Tibi.
A quo nunc gratae ueniant Tibi munera mentis,
Haec si tam meritis reddere nulla uelit?
Sed tutata diu satis est, post fessa perentem
Astra iubet miserum debita cuncta dare.
Verum quae recipit, magno molimine seruat,
Dum DEVS haec ipsam reddere cuncta iubet.

Christianus Lemcke, D.

Salue sancte cinis multis desceude, nec ulli,
Quam mihi, charior o flebiliorque cinis.
Salue atque extremi tandem cape praemia facti
Quae debet pietas officiosa Tibi.
Æternum salue! neque enim nisi flebile restat,
Æternumque uale! sit Tibi terra leuis!

Abraham Vater, D.

An die Hochbetrübte Frau

Witwe.

S bringt es denn des Höchsten Schluß so mit/
Daß Sie / Hochwertheßte!
In noch so jungen Jahren
Das Weite } Weh betrübt schon muß erfahren!
Witwen }
Ach! leider! ja!
GOTT wills nicht anders haben.
Jedoch getrost! auch mitten in dem Weh
Wird Sie der Höchste laben.
Er stellt sich schon / als Mann und Vater da!

778

Nur GOTT vertraut!
Er hilft den Seinigen von Herzen.
Und wer nur auf Ihn baut/
Dem lindert er all seine Noth und Schmerzen.

L. Johann Hieronymus de Wedig/

Archidiaconus.

Wer theure **R**öschel liegt auff schwarzer Todten-
bahre/

Er wird nun ganz erblast in düst're Gruffe gesenck/

Doch nur dem Leibe nach: Er lebt in späte Jahre

Bei der Gelehrten Welt/ Zu der Er sich gelenck.

Es lebt sein theurer Ruhm/ den Er sich hat erworben/

So sagt man beydes recht; **Er lebt und ist ge-**
storben.

Christianus Georgius Bebelius,

Med. Lic.

Ergönn' **T**heurer Mann/ wenn meiner schwa-
chen Hand

Ein' Überschrift entfährt auf deine Grufft zu setzen/

In Furcht sie dörfte Dir den Ruhm-Altar verlegen/

Dem nette Lichter schon den Weyrauch angebrand.

Doch wag' ichs/ und will furck dein weites Lob benennen;

Denn welche sind/ die nicht den **G**rossen **R**öschel
kennen?

Hier liegt der Weisheit Kern in kühlen Sand versenck/

An welchen alle Welt mit grosser Ehre denck.

Bewundre dich nur nicht Sein Lob ist so erschollen/

Das frembde Mussen Ihn/ wie wir/ beweiemen sollen.

Mit betrübter Feder schriebs

M. Augustus Wolff/ Prediger.

Ein

Non moritur Sapiens, superas nam Spiritus auras
Permeat, urna licet corpus inane tegat,

f.

M. Henricus Gottlib Schneider.

Vitales linquit CLARVS ROESCHELIVS auras,
Et claudit doctum docta Camoena, librum
Hinc dolor, hinc lacrymae, magnis hinc questibus
omnes
Moerent; sed cessent. Coelica castra colit.

David. Theodol. Lehmannus,

Prof. Philosoph. Extraord.

In Mann / ein großer Mann / ein Plato unsrer Zeiter
Geht durch den schmalen Weg zur schönen Him-
mels Pfort:

Herr Roschel ist's / dem wir die Ruhe-Stat bereiten /
Der unvermuthet hat verlassen diesen Ort.

Zwey Jahre sind dahin / als wir vom Himmel sprachen;

Höchstseeliger Du hast den Himmel nun erreicht!
Wir fangen bey uns an zu ordnen unsre Sachen!
Weil wie ein Weber-Spüll das Leben dahin schleicht.

M. Hermann Becker / Adj.

Exuias tristis ferali condidit urna
Eheu! ROESCHELI, Leucoris alma, tuas:
Et ueluti nimium properata morte peremptum,
Cum quo tot magnae spes cecidere, gemit.

D

Vc

Tu tamen aeterno iam fat maturus honori,
Effugies meritis busta rogamque tuis.

Supremo honori Theologi aequae ac Philosophi excellentissimi hospitis suis desideratissimi lugens d.

M. Io. Guil. Ianus,

Ord. Phil. Adi.

HOrae Phidonis, Thebano teste poeta,
In mentem cupidam plurima pulcra serunt.
Inuenit hinc cum metra prior, tum pondera rerum,
Efferat ut famam, docta Corinthe, Tuam.
Multum Phidonom superat ROESCHELIVS, artis
Quas docuit, cunctas quis numerare potest?
Arte fuit celebris uinuis, post fataque constans
Gloria Pannoniae Leucoridisque manet.

*Haec pauca Meritis Venerabilis D. ROESCHELII
debebat pariter, ac ea, qua tanta Virum
colerere par erat, obleruantia dabat*

M. Fridericus Strunzius, Ord. Philosoph.
Adscript. et SS. Theol. Cand.

VT ROESCHELIVS inclutus
Liquit post obitum Bibliothecam: ita
Vitales halitus trahens
Praedines studiis Bibliotheca erat.
Libros atque scientias
Quot conducibiles illa tenet sinu,
Callebat tor idoneas
Certe notitias. PHILOSOPHVS gravis
Nec non THEIOLOGVS facer
O quantas tumulo mergit opes cavo!
Carmen Pieridum Chorus
Id moestum canat ad busta cupressina
DIVI. Dico modo sequens:
VT VIXISSET, AVEREM, ISTE DIVITIVS

*B. ROESCHELIO, Magna perinde Philosopho quam
Theologo plura debuit*

M. Adamus Calo, Ord. Phil. Adj.
er SS. Theol. Candidatus.

Sicci-

Siccine nunc claudis uitam, nobisque relictis,
Dira TIBI mortis fata subire placet?
Tot doctrinarum TECVM periisse dolemus,
Quas labor assiduus conciliarat, opes.
Eufebie quicquid tradebat, et ordo Sophorum,
Nil quod TE fugeret, quodque lateret, erat.
ROESCHELIVM dixisse fat est, hoc sufficit unum,
Omnia sunt meritis uerba minora, TVIS.
Quod superest cineres demissa mente colemus,
Semper erit nostro nomen in ore TVVM.

*Ita finus
VIRI $\sigma\lambda\omega\mu\alpha\delta\epsilon\sigma\tau\alpha\tau\eta$
Magnifici D. D. ROESCHELII
Hospitis nunc cheu! desideratissimi
moestus lugensque prosequitur*

M. Io. Hermannus von *Clawich* Ord. Philos.
Adjunct. et SS. Theol. Candid.

O Duram legem, quam nunc Academia sentit,
Legem, quam praeceps, en! Libitina dedit.
En tumulo iniicitur Vir Magnus, quis fiet ergo
Quem non hunc deceat rite dolere Virum.

M. Ioh. Frid. Hebenstreit,
Fac. Phil. Adj.

Ponite laetitiam, Musae, date signa doloris,
Et lacrimae largae moesta per ora fluant.
Quam spem sedulitas, quam spem doctrina, laborque
ROESCHELI dedit, hanc mors inimica rapit.

Sic pius ROESCHELII manes luget

M. Io. Samuel Luppilus,
Ord. Philos. Adj.

Phoe-

Phoenicem, nunc orba, tuum, gens Pannonia, desse,
Et dic, ROESCHELIVM quae mihi secla da-
bunt?

Honori supremo Venerandi, et amplissima accuratis-
simaque doctrina, Viri dare debuit

M. Samuel Cnauthius, Milenenfis,

Biblioth. Acad. Viteemb. publ. Praef.

Gratuler, an doleam, Diuo, qui tot cruciatus

Effugit, atque poli limina laeta petit?

Immo, grator ei tot gaudia parta quietis,

Gaudia, non ullo dissoluenda die.

Docte tenex, salve! Diuis iam Diuus adhaeres,

Nos, contra, circum Liuor Erisque fremunt.

Venerando Ordinis sui Seniori aeternitatem gratu-
laturus, haec pauca subiiciebat

M. Christoph: Ludouicus Stieglitz/ Lipf:

S. S. Theol. Candidat.

Ung.

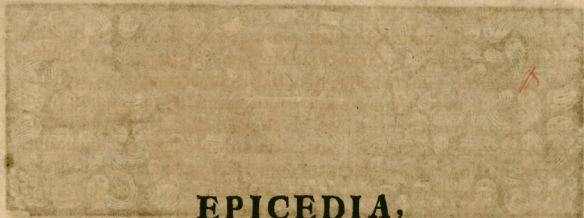
VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 17
W 18

EPICEDIA,
QVAE

MEMORIAE
VIRI

SVMME REVERENDI, MAGNIFICI, AMPLISSIMI,
DOCTISSIMIQVE

DOMINI

IO. BAPTISTAE
ROESCHELI,

SS. THEOL. DOCT. EIVSDEMQUE PROF. PVBL. EXTRAORDIN.
PHYSICES ORDIN. DIRECT. BIBLIOTH. PVBL. ET FA-
CVLT. PHILOSOPH. SENIORIS,

SACRA
VOLVERE

PATRONI, FAVTORES, CVLTORES

AMICI

VITTEMBERGAE, EX OFFICINA CREVSIGIANA.

1712

